

Sygn. akt III U 246/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Piotr Witkowski</i>
Protokolant:	<i>st. sekr. sądowy Beata Dzienis</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2019r. w Suwałkach

sprawy **C. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę pomostową

w związku z odwołaniem C. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 stycznia 2019 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje C. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia (...)

Sygn. akt III U 246/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 18.01.2019r. odmówił C. K. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r. poz. 664 ze.zm.), prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31.12.1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 01.01.1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6. po dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy;

7. nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Zakład odmówił przyznania emerytury zgonie z art. 4, ponieważ po dniu 3.12.2008r. C. K. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Dalej Zakład wskazał, że zgodnie z art. 4 w zw. z art. 49 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r. Nr 664 ze zm.), prawo do emerytury przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. Urodził się po dniu 31.12.1948r.;

1. Na dzień 1.01.2009r. udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat, wymieniony w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych;

2. Osiągnął wiek wynoszący dla mężczyzn co najmniej 60 lat;

3. Ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat;

4. Przed dniem 1.01.1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej.

5. Nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zakład odmówił C. K. przyznania emerytury zgodnie z art. 4 w zw. z art. 49 ustawy, ponieważ na dzień 1.01.2009r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wymienianej w załączniku 1 lub 2 ustawy pomostowej wynoszącego co najmniej 15 lat.

Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej, tj. pracy wymienionej w załączniku 1 lub 2 do w/w ustawy nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia: od 20.02.1978r. do 26.07.1978r., od 1.09.1978r. do 23.04.1979r., od 22.11.1979r. do 30.06.1982r. oraz od 18.09.1982r. do 30.06.1997r., ponieważ pracodawca nie potwierdza, że w/w okresach wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z 19.12.2008r.

Zgodnie zaś z art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19.12.2008r. płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1.01.2009r.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku – uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania – Zakład przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe i składkowe w ilości 25 lat, 9 miesięcy i 30 dni, a pracy w szczególnych warunkach w myśl art. 4 ustawy w ilości 17 lat i 23 dni.

W odwołaniu od tej decyzji C. K. wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 4 w zw. z art. 49 ust. 3 w zw. z art. 3 ust. 3 oraz załącznika numer 2, poz. 18 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017., poz. 664 z póź. zm.) – poprzez niewłaściwą wykładnię wskazywanych przepisów prawa materialnego oraz subsumcję materiału dowodowego w aspekcie ustalenia przez organ emerytalny, iż praca na stanowisku „sanitariusz noszowy” nie wypełnia znamion „pracy członków zespołu ratownictwa medycznego”.

Następnie szeroko dowodził, wskazując na cel i charakter emerytury pomostowej, że wykonywana przez niego przed dniem 1.01.2009r. praca sanitariusza noszowego jako członka zespołu wyjazdowego ratownictwa medycznego

jest tożsama z pracą członków zespołów ratownictwa medycznego jako pracą w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (poz. 18 załącznika nr 2 ustawy), mimo że nie posiadania kwalifikacji zawodowych w rozumieniu ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Wskazuje na to wykładnia historyczna zmienionych co do zespołów ratownictwa medycznego przepisów w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Podniósł, że praca wykonywana na stanowisku sanitariusza noszowego (która do dnia 31.12.2008r.,wymieniona była w wykazie A, dziale XII, poz. 4a pkt 5 załącznika do zarządzenia Ministra Zdrowia w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej, jako praca wykonywana w warunkach szczególnych), przy jednoczesnym ustaleniu, że pracę tę wykonywał jako członek zespołu wyjazdowego ratownictwa medycznego, była zatrudnieniem o szczególnym charakterze. Jak bowiem wynika z art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, prace w o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty przytoczone w zaskarżonej decyzji, oddzielnie już precyzyjnie cytując treść art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wskazał ponadto, że w jego ocenie praca sanitariusza – noszowego nie jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż w wykazie prac o szczególnym charakterze wymienione zostały jedynie prace członków zespołów ratownictwa medycznego.

Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 8.09.2006r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2017r., poz. 2195 ze zm.) w skład zespołów ratownictwa medycznego w zespołach specjalistycznych wchodzi co najmniej trzy osoby uprawnione do wykonywania medycznych czynności ratunkowych, w tym lekarz systemu oraz pielęgniarka systemu lub ratownik medyczny, a w skład zespołów podstawowych co najmniej dwie osoby uprawnione do wykonywania medycznych czynności ratunkowych, w tym pielęgniarka systemu lub ratownik medyczny. Zgodnie też z ust. 3 tego artykułu w skład zespołów wchodzi również kierowca, w przypadku gdy żadne z członków zespołów ratownictwa medycznego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 2.01.2011r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017r., poz. 978).

Sanitariusz – noszowy nie jest więc wymieniony jako członek zespołu ratownictwa medycznego.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się spełnia warunki do otrzymania emerytury pomostowej określone w art. 49 powołanej ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast na podstawie art. 49 tej ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miał wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 .

Z powyższego wynika zatem, że warunkiem nabycia prawa do emerytury pomostowej w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, po spełnieniu warunków „formalnych”, jest legitymowanie się określonym stażem w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze oraz kontynuowanie pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze określonych ustawą o emeryturach pomostowych (obecnie obowiązujących) tj. po 31.12.2008r. i posiadanie takiej określonej tą ustawą pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze przed 01.01.2009r. (obecnie obowiązujących). Natomiast, jeżeli osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze określonych ustawą o emeryturach pomostowych to może nabyć prawo do "nowego" świadczenia (emerytury pomostowej) jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze określonych ustawą o emeryturach pomostowych (obecnie obowiązujących) w wymiarze 15 lat. Są one określone w art. art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a w szczególności wykazane w załączniku 1 i 2 do tej ustawy.

Analizując sytuację prawną odwołującego się w aspekcie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, to nie spełnił on warunku pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze po dniu 31.12.2008r., określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Bezpośrednio po dniu 31.12.2008r. nie pracował, a od 1.03.2016r. był magazynierem sklepu owocowo – warzywnego , a taka praca nie jest oczywiście wymieniona w załącznikach do ustawy pomostowej odnoszących się do jej art. 3 ust. 1 i 3.

Analizując natomiast sytuację odwołującego się odnośnie art. 49 ustawy pomostowej to stwierdzić należy, że przed 1.01.2009r. (tj. w dacie wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych) ma on co najmniej 15 lat pracy wykonywaj w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, ale nie w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (poprzednio obowiązujących), lecz w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej (obecnie obowiązujących). Taką pracą odwołującego będzie jego praca w (...) od 20.02.1978r. do 26.07.1978r., od 1.09.1978r. do 23.04.1979r., od 22.11.1979r. do 30.06.1982r. oraz od 18.09.1982r. do 30.06.1997r. w charakterze sanitariusza – noszowego. Wprawdzie taka praca nie jest wprost wymieniona w załącznikach do ustawy pomostowej, precyzujących charakter pracy wykonywanej w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze, ale podzielić należy stanowisko odwołującego się, że tożsama była z pracą członków zespołu ratownictwa medycznego, która wskazana jest w załączniku nr 2 do ustawy pomostowej pod pozycją 18. Wszakże sanitariusz – noszowy tak jak i ratownik medyczny pracowali w takich samych jednostkach wyjazdowych do ratowania życia i zdrowia ludzi. Najpierw nazywało się to pogotowie ratunkowe, a później w związku z ustawą o Państwowym Ratownictwie Medycznym zespół ratownictwa medycznego. Praca jednak członków pogotowia ratunkowego niczym nie różniła się od pracy członków ratownictwa medycznego. Niosła za sobą takie same obciążenie organizmu i ewentualne skutki zdrowotne, zwłaszcza w aspekcie pełnionych dyżurów i pracy nocnej oraz obciążeniu psychicznym związanym z udzieleniem

medycznej pomocy osobom bardzo chorym bądź uczestniczącym w różnych wypadkach, nie tylko drogowych. Nie ma zatem powodu aby prace członków tak dawnego pogotowia ratunkowego jak obecnie członków zespołu ratownictwa medycznego traktować odmiennie. Różnica pomiędzy dawnym pogotowiem ratunkowym, a obecnym zespołem ratownictwa medycznego polega na innym funkcjonowaniu organizacyjnym oraz tym, że aby być członkiem zespołu ratownictwa medycznego trzeba mieć lepsze wykształcenie niż dawniej, co dotyczy szczególnie ratownika medycznego, który nie jako zastąpił prace sanitariusza – noszowego i który winien mieć większą wiedzę fachową z dziedziny medycyny. Praca jednak ratownika medycznego jest właściwie taka sama jak i dawniej sanitariusza – noszowego (a nawet lżejsza z uwagi na postęp techniczny w transporcie chorych). Do takich wniosków doszedł też Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 5.02.2016r. III AUa 1511/15. Kwestią tylko wymagającą bliższego ustalenia było czy odwołujący się swoją pracę wykonywał w sposób stały i w pełnym wymiarze czasu pracy. Akta osobowe odwołującego się nie mogły w tej kwestii zdecydować. Świadczenie pracy zaś jest jedynie dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 kpc i podlegają kontroli zarówno, co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i prawidłowości wskazanej ewentualnie podstawy prawnej. Mając jednakże na uwadze, że stał i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę odwołującego się jako sanitariusza – noszowego świadczonej tylko w pogotowiu ratunkowym potwierdzili świadkowie C. P. i A. K., uznać należało, że odwołujący taką faktycznie świadczył. Świadek C. P. w latach 1970 – 1993 pracował jako kierowca w pogotowiu ratunkowym, a A. K. w latach 1978r. do 2002r. jako sanitariusz i stąd wiedzieli, że odwołujący się pracował tylko jako sanitariusz w pogotowiu ratunkowym, gdyż i oni tak samo pracowali tylko w pogotowiu ratunkowym i nie mogli być kierowcami do innej pracy z racji warunków sanitarnych. W bezpośrednim przesłuchaniu sąd nie doszukał się okoliczności aby nie podzielić ich zeznań. W całokształcie bowiem okoliczności sprawy i pisma (...)Sp. o.o. zG.następcy prawnego (...) w G. z dnia 19.04.2019r. ich zeznania należało uznać za wiarygodne.

Odwołujący się spełnia zatem wszystkie warunki do otrzymania prawa do emerytury pomostowej. Urodził się p 31.12.1948r. bo (...) i oczywiście osiągnął 60 lat życia i ma wymagany okres składkowy i nieskładkowych w wymiarze co najmniej 25 lat w tym 15 lat pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy pomostowej. Nastąpiło też z nim rozwiązanie stosunku pracy i nie pozostaje w zatrudnieniu.

Mając więc to wszystko na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do emerytury pomostowej od dnia (...).

PW/bd